

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1920"

Személy

Szerző:

Cím: Téli ballada a pesti villamosról

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1920 XI 5

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

— Téli ballada a pesti villamosról. Mikor a villamos estkorogva elindult a Nyugattól, egy titkos érzés azt sugta nekem, hogy baj van. Tényleg, úgy mentünk tíz lépést, a villamos megállott! A kalauz hangosan káromkodott. Hamis vágányra mentünk — mondta aztán, mikor haragja osillapult. Ejjnye gondoltam magamban: már a vágányt is hamisítják. Vissza... vissza... ordítottak lenni egy hang és a villamos sóhajtván visszafelé mászott, mint egy reformjavaslat. Aztán nagyot zökkent és kis vártatva nekilendült. Az utasok egymásra estek, de mindenki boldog volt, hogy már megyünk. Mert a kalauz kétezer megárlanta a csengőt és a kocsi megállott. Akik az ajtóhoz voltak szorítva, — így én is — láthatták, amint kényelmesen felszált a pótkocsira, aztán megrántotta a csengőt. Tudni illik a pótkocsi kalauza volt. A villamos nagyot zökkent és kis vártatva újra nekilendült. Az utasok egymásra estek, de mindenki boldog volt, hogy már megyünk. A Szondy-utca előtt nagy recsegés. Újra megálltunk. Akik az ajtóhoz voltak szorítva — így én is — láthatták, hogy egy öreg néni elej-

tefte a sinek előtt félkiló gerstőt tartalmazó csomagját és most gondosan újra felszedte, minden szemre ügyelve. Egy kisse soká tartott, de megvárunk. Aztán nagyot zökkent a kocsi és újra megindult. Az utasok egymásra estek, de mindenki boldog volt, hogy már megyünk. Az Andrassy-ut előtti lassított a kocsi. Akik az ajtóhoz voltak szorítva — így én is, — láthatták, hogy egy hatalmas butorszállító-kocsi áll a járda és a sín pár között. Hő-opp-o ordították a légesok, kik szállófüst módjára helyezkedtek el a lépcsőkön, aztán lengrálltak; gyorsan futva a járdán, megkerülték a butorszállító-kocsit és újra elhelyezkedtek a lépcsőn. — A Király-utca előtt nagyot zökkent a villamos és megállott. Akik az ajtóhoz voltak szorítva, — így én is — láthatták, hogy a sinek között egy konfliktus leheli ki párját. Órára néztem és reménytelenül látam, hogy még csak öt perencyi időm van. — Leugrottam a kocsiról és szaladni kezdtem. A Dohány-utca sarkánál elértem azt a lépcsőben haladó szénaszekert, mely velünk egyszerre indult el a Nyugattól...

(h. a.)